Transport	6,172: 15	7,100: —
Stockholms Handelsbanks sparkassa	6: 85	6,179: —
CLAES GRILLS stipendiefond:		
Aktiebolaget Stockholms Diskontobanks sparkassa		1,177: 46
Summa kronor		14,456: 46

Vi anse oss böra föreslå försäljningen af Föreningen tillhöriga 5 preferenceaktier i Söderfors Bruks Aktiebolag och anföra som skäl härför, dels att ifrågavarande aktier under året 1899 betingat endast 950 kronor pr styck, *sålunda 50 kronor mindre än hvartill Föreningen inköpt desamma*, dels den omständigheten att genom tillfällig konkurrens emellan 2:ne konsortier, hvilka båda genom inköp af nämnda aktier önska förskaffa sig röstöfvervikt, dessa torde nu kunna realiseras till pris emellan 1,100—1,200 kronor.

Vinsten för räkenskapsåret 1900 har varit *obetydlig* och utgör endast *10 %* af det föregående årets vinst.

Räkenskaperna äro förda på ett synnerligen redigt och ordentligt sätt samt försedda med tillhörande verifikationer; och få vi på grund af verkställd granskning tillstyrka Entomologiska Föreningen att bevilja Styrelsen full och tacksam ansvarsfrihet för dess förvaltning under år 1900.

Stockholm den 20 februari 1901.

H. G. O. Enell. **Knut Knutson.**

ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å GRAND RESTAURANT NATIONAL

DEN 27 APRIL 1901.

Sedan sammankomsten öppnats, och undertecknad anmodats att vid sekreterarens frånvaro för aftonen föra protokollet, meddelade ordföranden, prof. AURIVILLIUS, att Föreningen sedan förra sammankomsten genom döden förlorat två af sina medlemmar, nämligen laboratorn vid Karolinska institutet E. C. H. BOHEMAN och kammarherre J. M. R. BRUMMER å Fröllinge.

Föreningens vandringsstipendium för sommaren tilldelades studeranden vid Stockholms norra latinläroverks öfre sjunde klass

E. O. LINDBOM för entomologiska studier å Gotska Fårön. Ett extra, genom enskilda personer och Föreningen bildadt stipendium tillföll stud. vid Helsingborgs högre allmänna läroverk, öfre sjette klassen, HELGE ROSÉN, för entomologiska studier vid Immeln, Oppmannasjöarna och andra ställen i Skåne.

Därpå redogjorde undertecknad för FABRES undersökningar öfver cicadornas biologi.

Cicadorna, ett slags stritar, äro hemipterer, hafva sugande mundelar och ofullständig förvandling d. v. s. öfvergå utan något hvilande puppstadium direkt från larv till utbildad insekt. De lefva af safter, som de suga ur växterna, sedan de i dessas grenar eller stjälkar insänkt sina till stick- och sugrör ombildade mundelar. Larverna lefva i jorden, där de suga saft ur växternas rötter.

I södra Europa förekomma några arter, af hvilka *Cicada orni* och *C. plebeja* äro de vanligaste och tillika de största, omkring 30 mm. De hafva fyra väl utvecklade, i det hela vattenklara vingar, stort hufvud och stora ögon. De lefva som larver fyra år i jorden, innan de utvecklas till imago. Vid midsommartiden framtränga de mogna larverna ur jorden för att kläckas. Låtom oss se till huru detta närmare tillgår.

Vi befinna oss i en af dessa parker, där cicadorna gärna hålla till. Vid den tilltrampade stigens sidor finna vi här och hvar hål af en tummes vidd. Kanterna äro alldeles jämna, ingen jordhög finnes uppkastad bredvid, såsom när en mullvad arbetat sig upp ur jorden, och en närmare undersökning gifver vid handen, att den omkring 4 dm. långa, nästan rakt nedlöpande gångens sidor äro hårdare, tilljämnade och liksom murade, under det att den omgifvande jorden är lös och torr. Nedtill är gången något utvidgad. Allt detta tyder på, att gången ej är tillfällig och endast tjänat att låta larven tränga upp till ytan.

Men huru förklara, att icke den minsta jord finnes uppkastad, oaktadt röret har en rymd af ej mindre än cirka 200 kubcm., att väggarna ej rasa ihop, då gången går midt igenom ett jord- eller sandlager, torrt som snus?

Vi stanna för att om möjligt få se en uppkrypande larv, och denna ger oss första nyckeln till gåtans lösning. På ett ställe börjar jorden röra sig, och snart visar sig en stor, tjock larv,

arbetande sig fram med de kraftiga, till gräfverktyg omdanade frambenen. Snart har han trängt sig upp och visar sig i sin helhet. Men huru förvånade blifva vi ej. I stället för en af den torra jorden dammig larv, såsom vi väntat, se vi en af vatten drypande varelse framkomma, liksom om han arbetat sig fram ur ett gyttjelager. Vi fatta med handen den uppblåsta, liksom af vattensot lidande larven och se därvid en klar vätska rinna fram ur dess kropp. Det är denna vätska, som insekten betjänat sig af vid uppförandet af gången, och så här förhåller sig saken.

Då larven börjar känna sig mogen att öfvergå till utbildad insekt, börjar den att omkring 4 dm. från jordytan göra sig en håla. Allt efter som denna tillformas, begjutes den med vätska, hvarigenom väggarna liksom tillsmetas med murbruk och därigenom erhålla nog fasthet att ej rasa ihop, då larven fortsätter gräfvandet uppåt. Men, som nämndt, är gången närmare en half meter, och den vätska, larven kan hafva i reserv, är snart uttömd. Hur kan nu hans vidare behof häraf fyllas? Vi undersöka gången närmare och finna vid dess nedre, utvidgade del en fin rot blottad vid ytan för att åter försvinna i jorden. Se där den källa, hvarur larven hämtar den näring, som fordras för fortsatt bildande af den för arbetet nödvändiga vätskan. Då denna senare utsinat, nedkryper insekten i sin gång, sänker sugröret i det blottade stället af roten och stiger, sedan näringsomsättningen ägt rum, åter upp för att borra sig fram, tillmurande gången rundt omkring, så att den ej rasar ihop. Denna gång fortsättes till nära ytan, där ett lager af omkring en tums tjocklek får stanna kvar. I denna gång afvaktar nu larven lämplig temperatur, nedstiger mot botten, om luften är sval, kryper närmare ytan, då värmen ökas, och arbetar sig slutligen vid lämplig tid fram till förvandling.

Till sist skildrades cicadornas äggläggning och larvernas kläckning. Äfven förevisades cicador, deras larver och af dessa insekters styng skadade grenar.

Fil. kand. Nils Holmgren redogjorde därpå för sina undersökningar öfver en af honom observerad bildning på hemipterernas vingar, vid öfvergången mellan dessas tjockare och tunnare del. Den utgjordes af en grupp tätt sittande hår, hvilka liknade

sinnesborst och troligen stode i förbindelse med nervtrådar. Huruvida det verkligen var sinnesborst eller endast motsvarade de fästhakar, som hos steklar förekomma för sammanhållandet af bak- och framvingarna, hade ännu ej kunnat afgöras. Föredraget belystes genom förevisande af mikroskopiska preparat.

Prof. AURIVILLIUS förevisade exemplar af den för första gången med full säkerhet, åtminstone såsom lefvande, i Sverige tagna skalbaggen *Hapalus bimaculatus*, påträffad af kand. A. ROMAN vid Upsala, och redogjorde för de närmare omständigheterna vid detta fynd samt för artens lefnadsförhållanden. Då ett meddelande om fyndet kommer att inflyta i tidskriften, hänvisas för öfrigt till detta.

Vidare redogjorde prof. AURIVILLIUS för af kassör G. HOFGREN vid Haga gjorda fynd af *Aleurodes proletella* och *Dactylopius*, troligen *adonidum*, den senare arten representerad äfven af de bland sköldlössen sällsyntare hanarna, samt för till Föreningens bibliotek ankomna nya tidskrifter.

Från Entomologiska Föreningens vandringsstipendiat, studeranden vid Västerås h. a. läroverk LENNART VON POST, hade berättelse ingått och meddelade undertecknad några allmänna drag ur densamma med påpekande af anträffade värdefullare fynd.

I enlighet med den vid ansökan angifna planen hade resan företagits till trakter kring Västerås- och Blackensfjärdarna i Mälaren samt till i dessa fjärdar belägna öar och holmar. De grupper, som särskildt varit föremål för undersökningar, voro fjärilar (*Macrolepidoptera*) och sländor (*Odonata*). Tvänne färder hade under sommaren företagits till nämnda trakter, nämligen den 14—23 juni och 11—26 juli. Resultatet af sommarens exkursioner var 113 fjäril- och 26 sländarter.

Bland sällsynta fjärilfynd kunna nämnas: *Hadena illyrica, Hadena abjecta, Hadena sublustris, Thecla W-album, Ophiusa pastinum, Agrotis putris* och *Mamestra reticulata*. Bland sländor anträffades flera exemplar af *Leucorhina pectoralis*, högst sällsynt funnen i Skåne samt på Tidö i Västmanland, där den tagits af lektor JOHANSSON och prof. LAMPA. Nu återfanns den ej blott på Tidö utan äfven på spridda ställen inom hela det undersökta området.

Beträffande de tagna exemplarens utseende anföres, att 7

segmentets citrongula fläck förefanns på dem, som togos i juli, men saknades på alla tagna i juni.

Af intresse skulle varit, om undersökningar anställts äfven öfver odonaternas i vatten lefvande larver.

Af berättelsen framgick, att stipendiaten tagit sin uppgift på allvar och samvetsgrant sökt fylla densamma.

Konservator C. O. ROTH förevisade en för Sverige ny skalbagge, *Necrobia rufipes*, som inkommit till Stockholms Högskola med råskelett från Kaschgar.

Från studenten O. BEER, som genom Föreningens understöd hade satts i tillfälle att under en tid af förra sommaren vistas vid nunnans härjningsområde, hade berättelse likaledes ingått, för hvilken prof. AURIVILLIUS redogjorde. Då denna fråga ju på annat håll blifvit så grundligt studerad, hade några viktigare nya rön ej varit att vänta. Mest af intresse voro de gjorda observationerna öfver hvilka växter, som angripas af larverna. Äfven denne stipendiat hade gjort sig väl förtjänt af det anslag, han åtnjutit.

I anslutning till de olika föredragen och meddelandena under aftonen yttrade sig professorerna AURIVILLIUS och LAMPA, kand. HOLMGREN samt undertecknad.

Slutligen beslöts att på tid, som närmare komme att bestämmas, anordna en vårutflykt.

Yngve Sjöstedt.